

Sygn. akt XI GC 821/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 30 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: Przemysław Badurka

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2018 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa E. G.

przeciwko M. P. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. P. (1) na rzecz powódki E. G. kwotę 28 268,48 zł (dwadzieścia osiem tysięcy dwieście sześćdziesiąt osiem złotych czterdzieści osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 marca 2017 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5 031,00 zł (pięć tysięcy trzydzieści jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 821/17

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 kwietnia 2017 r., wniesionym pierwotnie do Sadu Rejonowego w Suwałkach powódka E. G. wniosła przeciwko pozwanemu M. P. (1) o zapłatę kwoty 28 268,48 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu oraz o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż dnia 16 stycznia 2017 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zamówiła u pozwanego M. P. (1) 34 zestawy komputerowe oraz 16 monitorów. Pozwany wystawił powódce fakturę VAT, którą powódka opłaciła jeszcze przed realizacją zamówienia. Towar nie został dostarczony ani w umówionym terminie, ani – pomimo licznych rozmów i wezwań – w terminie dodatkowo wyznaczonym, wobec czego powódka odstąpiła od umowy i wezwała pozwanego do zwrotu uiszczonej kwoty 28 080 zł. Dnia 20 lutego 2017 r. powódka od funkcjonariuszy Policji prowadzących postępowanie uzyskała informację o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz fakcie wysłania zamówionego przez nią towaru. Pismem z dnia 21 lutego 2017 r. powódka oświadczyła, że nie odbierze wysłanego do niej towaru oraz wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 28080 zł. Na żadaną kwotę składa się cena uiszczona pozwanemu oraz odsetki za opóźnienie w kwocie 188,48 zł, liczone od 25.02.2017 r. do 31.03.2017 r.

Nakazem zapłaty z dnia 6 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Suwałkach V Wydział Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwany M. P. (1) wniósł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty wnosząc o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości, nadto o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej, a nadto bezzasadności dochodzonego roszczenia. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, iż zrealizował zamówienie zgodnie z dokonanymi ustaleniami, powódka nie odebrała wysłanego towaru, nadto nie miała podstaw do odstąpienia od zawartej umowy, gdyż uzgodniony termin realizacji zamówienia wynosił miesiąc. Zdaniem pozwanego powódka złożyła niedopuszczalne prawnie oświadczenie o odstąpieniu od umowy pod warunkiem. Nadto pozwany nie był informowany o terminie, do którego powódka ma dostarczyć towar swemu odbiorcy. Postawa pełnomocnika powódki była agresywna, dlatego pozwany zaproponował powódce towar o lepszych parametrach użytkowych, na co powódka się nie zgodziła, nie było to jednak potwierdzeniem, iż pozwany nie zrealizował zamówienia w terminie.

Postanowieniem z dnia 17 maja 2017 r. Sąd Rejonowy w Suwałkach przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami.

Niesporne.

W styczniu 2017 r. mąż powódki, A. G. (1), działając w jej imieniu, telefonicznie oraz mailowo uzgadniał z pracownikami pozwanego szczegóły zamówienia komputerów (32 szt.) i monitorów (16 szt.). Korespondencja mailowa trafiała na adresy będące adresami firmowymi pozwanego.

Dowód:

- pełnomocnictwo k. 11
- zeznania świadka P. H. k. 69-70;
- zeznania świadka Ł. S. k. 71;
- zeznania M. P. (2) k. 87-89;
- zeznania świadka A. G. (1) k. 140;

Dnia 16 stycznia 2017 r. A. G. otrzymał od pozwanego wiadomość e-mail z ofertą dotyczącą zakupu sprzętu. W wiadomości e-mail pozwany zaproponował powódce 32 zestawy komputerowe (H. (...)) klawiatura+ mysz za kwotę 710 zł brutto/szt. oraz 16 monitorów (Samsung 225BW) za kwotę 250 zł/brutto.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 16 stycznia 2017 r.- płyta CD k. 81;

Wiadomością z tego samego dnia powódka potwierdziła przedstawioną przez pozwanego ofertę modyfikując ją co do ilości zestawów komputerowych poprzez zwiększenie liczby do 34 zestawów za kwotę 710 zł brutto/szt. i 16 monitorów za kwotę 235 zł brutto/szt. oraz wskazała adres do wysyłki zamówionego towaru.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 16 stycznia 2017 r.- płyta CD k. 81;

Wiadomością e-mail z dnia 16 stycznia 2017 r. pozwany przesłał powódce fakturę VAT z dnia 16 stycznia 2017 r. nr (...) na łączną kwotę 28 080 zł. tytułem zamówionego towaru, na którą składały się kwoty 23 120 zł brutto tytułem 34 komputerów, 680 zł brutto tytułem 34 klawiatur, 340 zł brutto tytułem 34 myszy komputerowych, 3760 zł brutto tytułem 16 monitorów oraz kwota 180 zł brutto tytułem pakowania i wysyłki. W fakturze wskazano datę dostawy/wykonania usługi na 16.01.2017 r. Termin płatności wskazano na 23.01.2017 r. (7 dni).

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 16 stycznia 2017 r.- płyta CD k. 81;
- faktura VAT z dnia 16 stycznia 2018 r. k. 15;

Powódka tego samego dnia uiściła na rzecz pozwanego wskazaną w fakturze kwotę tj. 20 080 zł dnia 16 stycznia 2017 r.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu k. 16;
- zeznania świadka A. G. (1) k. 140;

Pracownicy pozwanego wskazali, że zamówienie zostanie zrealizowane w ciągu około tygodnia.

Dowód:

- zeznania świadka A. G. (1) k. 140;

Wiadomością e-mail z dnia 17 stycznia 2017 r. powódka wskazała pozwanemu adresata oraz adres, na który przesyłka miała zostać nadana przez pozwanego.

Wiadomością e-mail z dnia 25 stycznia 2017 r. powódka zwróciła się do pozwanego o udzielenie informacji co do realizacji złożonego zamówienia, wskazując na niemożność kontaktu telefonicznego.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 17 stycznia 2017 r.- płyta CD k. 81;
- wiadomość e-mail z dnia 25 stycznia 2017 r.- płyta CD k. 81;
- zeznania świadka A. G. (1) k. 140;

Tego samego dnia pozwany poinformował powódkę, iż w dniu dzisiejszym tj. 25 stycznia 2017 r. do powódki zostanie nadana część zamówionego towaru. W odpowiedzi powódka zwróciła się o udzielenie informacji, dlaczego wysłaniu podlega tylko część zamówionego towaru, a nie wszystko, oraz zwróciła się do pozwanego o poprawę faktury, które stawała się nieczytelna przy wydruku.

Dowód:

- wiadomości e-mail z dnia 25 stycznia 2017 r.- płyta CD k. 81;

W wiadomości e-mail z dnia 31 stycznia 2017 r. powódka napisała: „Zamówienie złożyliśmy u Państwa 16 stycznia 2017 na komputery i monitory (34 szt. komputerów i 16 monitorów). Fakturę na 28 tys. za powyższe zamówienie opłaciliśmy tego samego dnia. Deklaracja Państwa telefoniczna mówiła że potrzebujecie na to około 1 tyg. Po 1 tyg. pisząc email i dzwoniąc z upomnieniem się o nasze zamówienie otrzymuję enigmatyczną informację "25 styczeń 2017 o 10:39 - dzisiaj wychodzi część towaru do państwa" po czym kilka godzin potem na wykonany przez nas telefon dowiaduję się że macie Państwo dużo pracy i nasze zamówienie otrzymamy jednak w całości we wtorek czyli dziś 31

styczeń 2017. Jednocześnie dziś po rozmowie telefonicznej z "pracownikiem " Państwa firmy otrzymuję szczerą informację że nadal nie wiadomo co z tym się dzieje, a po chwili mając mnie głęboko w d.. przechodzi do rozmowy z kimś w Państwa firmie i telefon zostaje odłożony. Takie postępowanie stawia Państwa firmę w złym świetle i nie rokuję dobrze na ewentualną przyszłą współpracę. Oczekuję do dzisiaj tj 31 styczeń 2017 do godziny 17:00 informacji kiedy nasze zamówienie do nas definitywnie dotrze. W przeciwnym wypadku będziemy w dniu jutrzejszym żądać zwrotu pieniędzy za opłaconą fakturę."

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 31 stycznia 2017 r.- płyta CD k. 81;

- zeznania świadka A. G. (1) k. 140;

W wiadomości z dnia 3 lutego 2017 r. pracownik pozwanego napisał: „Witam, **za długi czas oczekiwania** chcemy zaproponować lepsze komputery, mam dwie propozycje

- L. (...)

13 x i5-660

21 x i5-650

2 lata gwarancji

- H. (...) (...)

2 lata gwarancji,

Pierwsza opcja spakowana na wtorek u was, druga spakowana na czwartek u was."

W odpowiedzi z tego samego dnia powódka wskazała, że mogłaby wybrać jeden z wariantów o ile komputery będą posiadały zainstalowaną pamięć operacyjną 8 gb, wobec czego jeśli pozwany dysponuje takimi komputerami. M. zawierał dopisek „Jeśli to ma być ten czwartek to proszę o to aby to był ten czwartek”. (9.02.)

Pozwany wyjaśnił, iż ze względu na technologię oraz ramy finansowe przedstawione przez niego komputery będą posiadały 6gb pamięci RAM. Powódka w odpowiedzi przystała na takie rozwiązanie, wskazując iż pozwany może przystąpić do realizacji zamówienia w takiej postaci.

Dowód:

- wiadomości e-mail z dnia 3 lutego 2017 r.- płyta CD k. 81;

Wiadomością e-mail z dnia 8 lutego 2017 r. powódka zwróciła się do pozwanego o udzielenie informacji, czy zrealizowane zamówienie zostanie faktycznie dostarczone dnia 9 lutego 2017 r. W kolejnej wiadomości e-mail z tego dnia powódka napisała:

„Panów lub Pana zachowanie i podejście do biznesu jest poniżej krytyki. Zachowanie przez telefon w Pana wykonaniu jest nieodpowiednie a wręcz chamskie, łącznie z odłożeniem słuchawki. Żądam potwierdzenia dostarczenia do nas zamówionych komputerów i monitorów w dniu jutrzejszym (czwartek tj. 09.02.2017). W przypadku braku informacji o nadaniu przesyłki z nr listu przewozowego lub innej formy potwierdzenia wysyłki wnoszę żądanie przelania kwoty za opłaconą z góry fakturę nr (...) z dnia 16.01.2017 na kwotę 28080,00PLN na nasze konto. W przypadku braku towaru lub zwrotu w/w sumy, zgłaszamy w dniu jutrzejszym bezzwłocznie sprawę dla policji.

P.S. W dniu jutrzejszym nasz klient jeśli nie otrzyma zamówionego towaru rezygnuje z dalszego oczekiwania na coś co nie "wiadomo kiedy będzie" a w związku z tym nam to również będzie zbędne !"

Dowód:

- wiadomości e-mail z dnia 8 lutego 2017 r.- płyta CD k. 81;

Oświadczeniem z dnia 9 lutego 2017 r. kontrahent powódki – Zespół Szkół (...) w O. oświadczył, iż wobec niedotrzymania terminu w złożonym zamówieniu odstępuje od zamówienie złożonego powódce z dniem 9 lutego 2017 r.

Dowód:

- oświadczenie z dnia 9 lutego 2017 r. k. 24;

- zeznania świadka A. G. (1) k. 140;

W wiadomości e-mail z dnia 21 lutego 2017 r. A. G. napisał:

„Dzień dobry. W dniu dzisiejszym wzywam Pana do zwrotu kwoty (...)00 zł za opłaconą fakturę nr (...) z dnia 16.01.2017 za zestawy komputerów i monitorów zamawianych u Pana 16.01.2017. W związku z tym, że wielokrotnie pozostawał Pan w zwłoce na zrealizowanie zamówienia w określonych telefonicznie terminach jak też i deklarowanych terminach w korespondencji email w dniu 08.02.2017 poinformowałem Pana o możliwości rezygnacji z dalszego oczekiwania na towar - powołując się na art. 491 § 1 KC jeśli do dnia 09.02.2017 nie otrzymam od Pana potwierdzenia nadania wysyłki lub otrzymania towaru. Poinformowałem Pana również, że jeśli nie otrzymam w/w informacji do dnia 09.02.2017 żądam zwrócenia zapłaconej z góry kwoty 28080,00 zł za fakturę nr (...) z dnia 16.01.2017 na nasze konto podając Panu dane do przelewu. Poinformowałem Pana również o tym, że jeśli nie dokona Pan tych czynności ostatecznie do dnia 10.02.2017r, złożę zawiadomienie o oszustwie i niekorzystnym rozdysponowaniu cudzym mieniem. Po wezwaniu Policji za dnia 17.02.2017r informuje Pan policję w dniu 20.02.2017 że wysłał Pan towar i uważa że temat jest zakończony. Do dnia 20.02.2017r nie otrzymałem od Pana absolutnie żadnych informacji co Pan zamierza. Po wykonaniu telefonu do Pana firmy w dniu 20.02.2017r. ponownie zderzam się z "pracownikiem twierdzącym że nie jest właścicielem" - uważam to Pan – otrzymałem informację że wysłał Pan już towar. Informując Pana o tym, że zgodnie z przysługującym mi prawem nie odbiorę tego towaru, na co Pan stwierdził że zrobię co zechcę i odłożył słuchawkę. Więc reasumując. Jeśli do dnia 24.02.2017r nie zwróci Pan na nasze konto kwoty (...)00 zł za opłaconą fakturę nr (...) z dnia 16.01.2017 złożymy pozew do miejscowego sądu cywilnego w celu odzyskania naszego mienia co narazi Pana na dodatkowe koszty postępowania sądowego.”

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 21 lutego 2017 r. Płyta CD k. 81;

- zeznania świadka A. G. (1) k. 140;

Pismem z dnia 27 lutego 2017 r. pozwany wezwał powódkę do odbioru zamówionego towaru zgodnie z fakturą nr (...) w siedzibie pozwanego do dnia 12 marca 2017 r.. Po upływie wyznaczonego terminu będzie naliczana opłata za przechowanie w wysokości 50zł/dzień. Nadto pozwany wskazał, iż dnia 21 lutego przesyłka została wysłana na adres wskazany przez powódkę, jednakże nie została odebrana.

Dowód:

- pismo z dnia 27 lutego 2017 r. k. 26;

Pismem z dnia 7 marca 2017 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 28 080 zł w terminie 7 dni. oraz ustosunkowała się do pisma pozwanego z dnia 27 lutego 2017 r. wskazując, iż wysyłka nastąpiła po ustalonym terminie i po dotarciu do pozwanego oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 7 marca 2017 r. wraz z dowodem nadania k. 27-29;

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo okazało się uzasadnione.

Podstawą prawną żądania pozwu był art. 494 § 1 k.c., przyznający stronie odstępującej od umowy wzajemnej uprawnienie do żądania zwrotu tego, co świadczyła na rzecz drugiej strony czynności prawnej. W niniejszej sprawie przedmiotem umowy łączącej powódkę i pozwanego była umowa sprzedaży (...) zestawów komputerowych i 16 monitorów. Powódka zobowiązała się do zapłaty ceny na rzecz sprzedawcy i odebrania towaru, zaś pozwany – do przeniesienia na kupującego własność rzeczy i jej wydania (art. 535 k.c.). W sprawie bezsporne było, że powódka uiściła cenę z tytułu umowy sprzedaży, określoną w fakturze VAT nr (...) (k. 15). Istota sporu sprowadzała się do tego, czy E. G. skutecznie odstąpiła od umowy, powołując się na zwłokę pozwanego w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, a tym samym, czy była ona uprawniona do odmowy odbioru zamówienia wysłanego przez M. P. (2). Powódka podnosiła także, że była uprawniona do nieprzyjęcia świadczenia pozwanego z uwagi na to, że wskutek jego zwłoki świadczenie to utraciło dla niej całkowite znaczenie (art. 477 § 2 kc). Powoływała się w tym zakresie na to, że zamówiony towar zamierzała odsprzedać swojemu kontrahentowi, zaś wskutek braku dostawy towaru w terminie przez pozwanego, do zawarcia tej transakcji nie doszło.

Kluczowe do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie było ustalenie, jaki termin realizacji zamówienia strony uzgodniły. Według powódki uzgodniono termin tygodniowy, wg pozwanego – miesięczny. Ustalając stan faktyczny w tej kwestii Sąd oparł się głównie o materiał w postaci maili. Pozwany starał się wprowadzić podważyć wartość dowodową tych maili, wskazując, iż powódka nie przedstawiła ich w formie oryginalnej, lecz jako kompilacje dokonane w plikach W. lub (...), a więc mogą to być dowody spreparowane, jednakże w trakcie przesłuchania świadkowie, będący pracownikami pozwanego, potwierdzili, że korespondowali z mężem powódki oraz że adresy mailowe to adresy firmowe pozwanego. Także i pozwany przy okazywaniu kolejnych maili stwierdzał, że pisał je któryś z jego pracowników. Z kolei sam pozwany nie przedstawił maili otrzymanych od A. G. i wysyłanych do niego, czym najłatwiej mógłby dowieść, że maile przedstawione przez powódkę zostały spreparowane. Wobec tego zarzut ten pozostał gołosłowny, a maile zostały uznane za w pełni wartościowy materiał do czynienia ustaleń faktycznych. Biorąc to pod uwagę Sąd uznał za niewiarygodne zeznania pracowników pozwanego co do tego, iż uzgodniony termin zamówienia wynosił miesiąc. Nie jest bowiem zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, że klient, który godzi się na otrzymanie towaru za miesiąc, już po 9 dniach zaczyna alarmować kontrahenta o informacje co do planowanej daty dostawy. Zachowanie takie jest znacznie bardziej prawdopodobne, gdy się założy, że termin realizacji miał wynosić tydzień (a więc przypadałby 23.01.2017 r.) i że to jego bezskuteczny wpływ spowodował konieczność wysłania maila z dnia 25.01.2017 r. o treści „proszę o informacje co z naszym zamówieniem”. Ponadto pracownik pozwanego w odpowiedzi na ten mail nie poinformował, że umówiony termin realizacji wynosił miesiąc, co byłoby najbardziej naturalną odpowiedzią na przedwczesne pytania, lecz wskazał (niezgodnie z prawdą, podobnie jak wiele razy później), że do powódki wychodzi w tym dniu część towaru. Pracownik dbający o interes własnego pracodawcy podkreślałby raczej w korespondencji, że mimo, iż termin dostawy ma być późniejszy, udało się zorganizować już część towaru do wysyłki. Także reakcja A. G. na tę odpowiedź (dlaczego część, a nie wszystko) potwierdza, iż termin realizacji zamówienia został już naruszony. Wreszcie w ocenie Sądu kluczowym dowodem na to, iż pozwany popadł w zwłokę w realizacji zamówienia jest mail z 3 lutego 2017 r., w którym pracownik pozwanego proponuje pozwanej rzekomo lepsze komputery w zamian za długi czas oczekiwania. Zupełnie nie przekonują wyjaśnienia, jakoby propozycja ta była wyłącznie reakcją na niegrzeczne zachowania męża powódki. W takiej bowiem sytuacji w mailu ponownie zostałyby podkreślone, że wprowadzić termin realizacji jeszcze nie upłynął, ale w ramach dobrej współpracy pozwany proponuje

lepszy sprzęt. Stwierdzenie zaś „za długi czas oczekiwania” rozwiewa wątpliwości co do tego, jaki był umówiony przez strony termin realizacji. Wynosił on tydzień, zgodnie z tym, co zeznał A. G. i co znalazło się również w jego mailu z 31.01.2017 r. Niewiarygodne są wyjaśnienia pracowników pozwanego co do tego, że lepszy sprzęt zaproponowano z uwagi na groźby czy wulgaryzmy ze strony klienta, pozostają one bowiem w jaskrawej sprzeczności z użytym w mailu zwrotem „z uwagi na długi czas oczekiwania”. Wypada uwypuklić, że sam pozwany starał się treść tego maila wyjaśnić zupełnie inaczej, wskazując, że być może pracownik pomylił zamówienia i dał odpowiedź nie do tego zamówienia.

Wobec powyższego nie budzi wątpliwości, że pozwany dopuścił się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej. Wobec tego rozważenia wymaga, czy powódka skutecznie odstąpiła od umowy wzajemnej. W ocenie Sądu brak jest w sprawie materiału dowodowego, który pozwoliłby przyjąć, że w sprawie zastosowanie ma art. 492 k.c., zgodnie z którym jeżeli uprawnienie do odstąpienia od umowy wzajemnej zostało zastrzeżone na wypadek niewykonania zobowiązania w terminie ściśle określonym, strona uprawniona może w razie zwłoki drugiej strony odstąpić od umowy bez wyznaczenia terminu dodatkowego. To samo dotyczy wypadku, gdy wykonanie zobowiązania przez jedną ze stron po terminie nie miałooby dla drugiej strony znaczenia ze względu na właściwości zobowiązania albo ze względu na zamierzony przez nią cel umowy, wiadomy stronie będącej w zwłóce. Strony nie zawarły bowiem w umowie takiego postanowienia, o jakim mowa w pierwszym zdaniu tego przepisu, natomiast powódka nie udowodniła, iż przy zawarciu umowy pozwany był poinformowany o konieczności dostarczenia towaru osobie trzeciej w ściśle określonym terminie (informacja ta pojawiła się dopiero w mailu z 8.02), zatem także i zdanie drugie wskazanego przepisu nie ma w sprawie zastosowania.

Wobec tego uprawnienie do odstąpienia od umowy należy rozpatrywać na gruncie art. 491 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy.

Korespondencja mailowa wskazuje, że procedura opisana wyżej została przez powódkę zachowana. Powódka jednoznacznie w mailu z 8.02. wskazała, że jeśli zamówienie nie zostanie dostarczone do 9.02., będzie żądała zwrotu pieniędzy za fakturę, co biorąc pod uwagę, iż oświadczenie nie było formułowane przez prawnika, musi być rozumiane jako zagrożenie odstąpieniem od umowy. Nie sposób też uznać, by termin 9.02. nie był odpowiedni, skoro pracownicy pozwanego sami wskazali ten dzień jako ostateczną datę dostawy, po wielu wcześniejszych, których nie dotrzymano (w mailu z 25.02. obietnica wysłania części towaru w tym dniu, potem obietnica dostawy do 31.01, następnie po propozycji zmiany komputerów proponowana data dostawy to 7.02 lub 9.02 w zależności od wybranej opcji). Należy dodać, że powódka już w mailu z 31.01. uprzedzała o możliwości odstąpienia od umowy, a oświadczenie z 8.02 nie jest oświadczeniem złożonym „pod warunkiem”, lecz właśnie opisanym w art. 491 § 1 k.c. wyznaczeniem ostatecznego terminu pod rygorem odstąpienia od umowy. Z kolei za oświadczenie o odstąpieniu należy uznać telefon z 20.02.2017 r., w którym mąż pozwanej poinformował pracownika pozwanego, by nie wysyłać towaru, gdyż go nie odbierze oraz mail z 21.02, w którym powódka wezwała do zwrotu ceny w terminie do 24.02.2017 r. Jednocześnie z maila tego wynika, iż pozwany także po otrzymaniu maila z 8.02 składał nieprawdziwe zapewnienia co do daty wysłania powódce towaru, stwierdzając, iż uczynił to 20.02, podczas gdy faktycznie towar wysłano dopiero 21.02 (tak w piśmie z 27.02.2017 r. k. 26 i w sprzeciwie). Oznacza to, iż powódka skutecznie odstąpiła od umowy i jest uprawniona do żądania zwrotu ceny. Na marginesie jedynie trzeba wobec tego zaznaczyć, że nietrafne było w realiach sprawy odwoływanie się pomocniczo do dyspozycji art. 477 § 2 k.c., gdyż jakkolwiek przepis ten daje wierzycielowi uprawnienie do odmowy przyjęcia zobowiązania, tak nie jest to równoznaczne z odstąpieniem od umowy, na które powoływała się powódka. W takiej sytuacji powódce przysługiwałoby żądanie naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania, nie zaś roszczenie o zwrot ceny z tytułu umowy sprzedaży.

Z powyższych względów powództwo uznano za uzasadnione w całości, także co do odsetek, jako że powódka mailowo wyznaczyła pozwanemu termin zwrotu ceny do 24.02.2017 r.

Stan faktyczny ustalono przede wszystkim na podstawie dokumentów, w tym maili, których wiarygodność omówiono na wstępie rozważań. Sąd pominął w ustaleniach faktycznych te wątki zeznań pracowników pozwanego, które

dotyczyły organizacji przedsiębiorstwa pozwanego. Nie jest bowiem istotne, jak pozwany zazwyczaj obsługuje tego typu zamówienia, lecz jak umówił się z powódką. Jeśli pozwany przy zawarciu umowy zaoferował powódce termin, którego nie mógł z przyczyn leżących po jego stronie dotrzymać, ale skłonił tym powódkę do wyboru swojej oferty, to nie może konsekwencji takiego postępowania przerzucać na stronę powodową. Wobec tego okoliczności dotyczące organizacji przedsiębiorstwa pozwanego są nieistotne dla rozstrzygnięcia. Pominęto także eksponowany przez stronę pozwaną wątek rzekomego niewłaściwego zachowania A. G.. W ocenie Sądu kwestia ta została poruszona tylko w tym celu, by uwiarygodnić zaoferowanie powódce lepszych wg pozwanego komputerów, w kontekście użytego w mailu zwrotu „za długi czas oczekiwania”. Zeznaniom A. G. Sąd dał wiarę, gdyż korespondowały one z treścią korespondencji mailowej.

O kosztach rozstrzygnięto zgodnie z art. 98 oraz § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)